

tidig erkender, at det stiller en langt større Sum Penge til Raadighed. Jeg tror heller ikke, de mener det; de siger det kun. Nej, det vil ganske sikkert vise sig, naar denne Lov kommer ud i Befolkningen, at der vil blive stor Tilfredshed med den; det vil ganske sikkert vise sig, at gennemgaaende vil Befolkningen modtage denne Lov med stor Taknemmelighed, og det ikke mindst, fordi det er lykkedes, om jeg saa maa sige, at tage den Politik ud af Loven, som var kommet ind gennem § 1 og § 2 i den tidligere Lov. Der vil ikke kunne opstaa politiske Kampe om denne Lov for Fremtiden, det tror jeg i alt Fald ikke. Jeg hørte ganske vist, at den ærede Ordfører (Kristiansen) sagde, at han ikke troede, Kampen om denne Lov vilde være forbi. Det tror nu jeg, for jeg tror, det vil gaa op for Befolkningen, at Loven indeholder saa gode Principper, at man fremtidig absolut maa holde fast paa dem og ikke vende tilbage til de Principper, som findes i den gamle Dyrtidslov.

Ved første Behandling af dette Lovforslag blev det fra vor Side fremhævet, at det ikke for os spillede nogen afgørende Rolle, om Loven vilde komme til at koste noget mere end den tidligere, naar man kun kunde komme ind paa det rette Princip. Og det er man nu kommet. Det rette Princip er netop at lade Staten regulere for alle Mennesker i Samfundet og at overlade til Kommunerne at regulere for dem, der er daarligst stillede. Det er muligt, at der kan findes enkelte Kommuner, som ved denne Lov vil komme i nogen Forlegenhed, men jeg kan ikke indse, at det ikke skulde være muligt for dem at komme igennem med denne Lov. Vi maa vel huske paa, at Lovforslagets Vedtagelse vil betyde en langt ringere Udgift for Kommunerne end hidindtil. Selv om de saa skulde komme til at anvende § 4 og for de Foranstaltninger, de derigennem med Ministerens Tilladelse kan foretage, kun fik $\frac{1}{3}$ Refusion, vilde de alligevel i det lange Løb blive bedre stillede end efter den tidligere Lov. Der kan selvfølgelig være Kommuner, som har været letsindige nok til at foretage Dyrtidsforanstaltninger i Øjeblikket uden at have nogen Hjemmel dertil, men jeg er ganske sikker paa, at der vil kunne findes Udveje til at komme disse Kommuner til Hjælp. Jeg kan ikke give det ærede Medlem, der talte sidst (Jacob Christensen), Ret i, at disse Kommuner skulde have handlet i god Tro, thi saa længe dette Lovforslag har ligget

paa Tingets Bord, maa de dog have vidst, at der var en absolut Tendens oppe til at komme bort fra den Ret, Kommunerne før havde til at regulere for alle. Jeg synes ikke, nogen Kommunalbestyrelse har kunnet være blind for, at Resultatet rimeligvis vilde blive, at man kom bort fra den Bestemmelse i den forrige Dyrtidslov, ifølge hvilken Kommunerne havde Ret til at regulere for alle. Imidlertid skal jeg og mit Parti ikke have det ringeste imod, at man paa en eller anden Maade kommer disse Kommuner til Hjælp, som har været letsindige nok til at foretage prisregulerende Foranstaltninger for alle.

Jeg vil slutte mine Udtalelser med at sige paa mit Partis Vegne, at vi hilser dette Lovforslags Vedtagelse med overordentlig stor Glæde, særlig fordi det bryder med det gamle Princip: at tillade Kommunerne at regulere for alle, thi vi har hele Tiden hævdet, og vi hævder fremdeles, at dette er en Statsopgave, og at det kun er Kommunens Opgave at komme de daarligst stillede Beboere i Kommunen til Hjælp. Jeg er fuldstændig klar over, at dette ikke bliver den sidste Dyrtidslov, der kommer til at ligge paa Tingets Bord, men jeg er ogsaa fuldstændig sikker paa, at hvor mange Dyrtidslove der end kommer til at ligge paa Tingets Bord, vil vi ikke komme bort fra det Princip, vi nu er kommet ind paa: at det er Staten, der skal regulere for samtlige Mennesker i Samfundet, og at Kommunerne kun skal have Tilladelse til at regulere for de daarligst stillede. Hermed skal jeg anbefale at stemme for Fællesudvalgets Indstilling.

Indenrigsministeren (Rode): Fra en Side er Lovforslaget betegnet som den bedste Dyrtidslov, fra en anden Side som en ringere Dyrtidslov end den gældende. Jeg tror ikke, man med disse kategoriske Udtalelser træffer det rette. Denne Dyrtidslov er med Hensyn til § 1 og § 2 bedre end de gældende Love. Den stiller større Midler til Raadighed for Befolkningen og giver Sikkerhed for, at disse Midler vil blive anvendt. Gennem §§ 1 og 2 har man fra anden Side givet Tilslutning til Ønsker, som fra vor Side har været udtalte tidligere, tydeligst i § 2, idet man der har givet en Bemyndigelse, som man i Fjor ikke vilde være med til at give. Set i Forhold til den bestaaende Dyrtidslovgivning betyder Loven imidlertid ikke blot dette Fremskridt, som §§ 1 og 2 indeholder, men tillige Tilbageskridtet i §§ 3